

(1 požarnik težko ranjen). L. 1878 21 požarov, pomoč pri transportu ranjencev iz bojišča v Bozni. L. 1879 18 požarov. L. 1880 11 požarov (važen požar v Siebendorfu, kjer so le ptujski gasilci vas rešili). L. 1885 14 požarov (1 gasilec težko ranjen; v Možgancih pogorelo 20 hiš). L. 1886 7 požarov (v Novivasi 8 poslopij). L. 1887 8 požarov. L. 1888 5 požarov (Picheldorf vse pogorelo). L. 1890 je bil veliki požar pri Jurzi v Ptaju; vsled razstrelbe je bilo 11 oseb težko ranjenih; 8 jih je umrlo (m. n. tudi gasilec Pacher). 1892 veliki požar v Verstu (4 hiš, 1 gasilec težko ranjen). 1893 požar v Bukovici (30 hiš), 1894 pa 14 požarov (v Hajdinu 1 oseba zgorela, v Slovenjavi poslag med zborovanjem gasilcev). L. 1897 6 požarov (v Picheldorfu 6 hiš, 1 gasilec težko ranjen). V zadnjih letih pa je omeniti še velike požare v Mihovicih in v Ptaju (Pirichove fabrike).

Mislimo, da to kratko poročilo dokazuje, da je ptujsko gasilno društvo tekom 40 let svojo dolžnost v polni meri storilo. Žalibog, da to vsi ljudje nočajo razumeti. Ko je bil okrajni zastopnik v slovenskih rokah, so pravki gasilcem sledilno podporo odrekli. Opetovano so nabujskani fantalini celo šlavne brambe prerezali. Namesto da bi prvaško zagriženi ljudje gasilcem pri njih delom pomagali, so jih celo napadali in psovali. Neki zagriženi fajmošteri celo gasilce k svojemu vodnjaku ni pustil, da bi gasili... Mnogi nemuni ljudje so tudi vedno mislili, da so gasilci plačani. Niso hoteli verovati, da delajo ti hrabri možje zastoj in brezplačno.

Vse to nam pride v glavo, ko praznujemo 40 letnico ptujskega gasilnega društva. Ali veselje do dela za splošni blagor vse to ni nikomur vzel. Kakor skalna stojijo ti možje in izvršujejo svojo dolžnost, brez ozira na desno in levo. Vsakemu vedno pomagati, to je njih geslo!

Z navdušenjem in s prisrčno hvalo praznujemo tudi mi z vrlimi gasilci 40 letnico njih dela. Čast jim, požrtvovalnim možem, čast požarni brambi v Ptaju!

Novice.

Pozor! Kdor ima kaj z uredništvom opraviti, vpošteva naj sledeče določbe: 1. Uredniški zaključek je za navadne stvari vsako sredo opoldune, za nujne pa v sredo zvečer; v četrtek zutraj se sprejmejo le brzojavi. — 2. Dopise je pisati vedno s tinto in le na eni strani papirja. — 3. Uredništva se tičejo le listove vsebine (teksta) se tikoče zadeve (dopisi, novice itd.) Vse te stvari pa je vposlati vedno na uredništvo „Štajerca“ v Ptaju, ne pa na ime tega ali onega gospoda, o katerem se slutti, da je v kakšni zvezi z uredništvom. — 4. Dopisi morajo biti vedno podpisani. — Kdor ima kaj z upravnim opraviti, ozira naj se na sledeče določbe: 1. Upravnemu je vposlati v prvi vrsti vse denarje; tudi tukaj opozarjamо se enkrat, da denarje ni vposlati posameznim osebam, kjer napravi to preveč dela. — 2. Za male inzerate (á 1 K) vposlati je denar vedno naprej. — 3. Na vprašanje gledě izeratov itd. se le tedaj odgovori, ako je znamka priložena.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Naša zmaga v Pobrežju pri Ptaju.

Že v zadnji številki smo poročali, da so pri občinskih volitvah v Pobrežju-Št. Vidu pri Ptaju napredni volilci na celi črti zmagali. Razmerje glasov je bilo sledeče: V III. razredu je bilo 135 glasov oddanih; od teh so jih dobili prvaški kandidati samo 41, naši somišljenci pa 94. — V II. razredu je bilo oddanih 32 glasov i. s. za prvaške kandidate 8, za naše kmete pa 24 glasov. — V I. razredu prišlo je 10 volilcev, ki so vsi svoje glasove za naše somišljene oddali. — Izvoljeni pa so bili sledeči gospodje: V III. razredu Franc Schosteritsch, Anton Kukovec, J. Forsteritsch, Joh. Drevenscheck. V II. razredu Simon Ciglar, Franc Werdenig, Jos. Friedauer in Franc Rogina. V I. razredu pa Vincenc Pernath, Jakob Murko, Franc Pernath in Andrej Murko. Vsi so vrlji napredni možje! Darkoplačevalci so torej prav jasno dokazali, da imajo Tombahove komande dovolj in da hočejo odslej sami v občini gospodovati. Deset

let imeli so prvaški hujškači občino v svojih kremljah. Zdaj pa so jim pošteni volilci vajete iz rok strigli. Ljudstvo se je ravno naveličalo nesrečne politike onih ljudi, ki vedno o svoji „ljubezni do naroda“ govorijo, ki pa le ljudske denarje na brezvestni način zapravljajo... Upali smo sicer na zmago, ker smo vedeli, da mora končno pravičnost prodreti. Ali da bodoemo v sveh treh razredih s tako velikansko večino zmagali, tega pač nikdo pričakovati ni mogel. Za pravake vse skupaj niti 50 glasov oddanih ni bilo. In vendar so tedne sem tako besno agitirali, kakor da bi se jim šlo za nebesko kraljestvo. Kako nesramno in podlo so blatili v občini osivele može po ljubljanskih listih, v katerih se sme vse laži objavljati, ker stojijo pod zaščito srbskih prijateljev! Kako navdušeno so letali po občini, čez hribe in doline in trgali čevlje in brusili jezike! Pa vse zastonj. Zagriženi Tombah je porabil noč in dan za agitacijo in znoj mu je tekel pri temu delu iz čela. Naravnost smešno je bilo vso njegovo postopanje. In resni občani so se mu tudi iz srca smejali, temu „velikemu Slovanu“, ki bi štajerske kmete menda najraje pod kranjski ali srbski klobuk spravil. Prvič se je Tombahu pač posrečilo, da je potom nekoga političnega švindeljna volitev prepričil. Ali zdaj mu pa vsi parografi, na katerih ta možic tako rad jaha, pomagali niso. Kmetje so vrgli Tombahu skozi vrata občinske hiše, čeprav ne telesno, pa vendar moralno. Skrije se zdaj lahko, ker ga niti 50 mož v občini ne mara. Tombahu so seveda pri agitaciji tudi razni njemu v vsakem ožiru podobni gospodki pomagali. Zlasti zagriženo nastopal je to pot tudi kaplanče pater Peter. Mi ne vemo, kaj si ta črnosuknež domišljuje. Ali to mu še enkrat povemo, da se Pobrežani ne pustijo od kaplanov komandirati in da je pater Peter plačan za izvršenje Božje službe, ne pa za politiko. Preporočamo si enkrat za vselej, da bi se v naše občinske zadave vmesaval. Prav zanimivo je, da je Petru tudi kaplan iz sv. Marka pomagal. Temu naj bi njegovi predpostavljeni več dela dali, da ne bi nas nadlegoval s svojo nepotrebno agitacijo. Tako dalec Pobrežani pač nikdar prišli ne bodejo, da bi mleččobe kaplane vpraševali, kako naj v svoji občini gospodarijo. Učiteljstvo se v splošnem agitacije in volitve ni udeležilo. Edino znani učitelj Kovačič je stopil v vrsto prvaških hujškačev. Pač žalostno zanj, kajti s takim politikanjem le spodgrebe ugled učiteljskega stanu. Marsikater volilec je rekel: Takemu politikujočemu šolmaštu moram svojo deco izročiti. Sveda, ako Kovačič cele noči s Tombahom v agitaciji prekroka, potem ni čuda, da je drugi dan v šoli nervozen. Baje je ravno ta prvaški agitator p. kr. neko šolsko deklico s palico tako pretepel, da ji je zdravnik potem primerno spričevalo naredil in se bode stvar tudi sodnisko preiskala. Tombah, Peter in Kovačič, to je trojica, da se Bogu smili... Čujemo, da sta prišla tudi dva „častna občana“, Miha Brencič in oštarijaš Mahorič za pravke voliti; baje sta jo precej poparjena odkurila, ker so ju kmeti vpashali, koliko davka sta že v Pobrežu plačala. Vkljub vsemu temu se pravkar ni posrečilo, da bi občino v svojih rokah obdržali. Darkoplačevalci so ostali kakor en mož in oddali svoje glasove. Le tako je bila ta lepa in krasna zmaga mogoča! Čast vrlim naprednim volilcem v občini! Pokazali so, da hočejo pametnega gospodarskega dela. Le tako naprej!

* * *

V Šent Vidu pri Ptaju bil je zadnjič tudi naš prijatelj Tebi in čmar in se je prav dobro imel. Piše nam o temu posetu tako-le: — Veste, gospod redakter, pri volitvah v Pobrežu je zmagala „srednja stranka“. Vprašali me boste, kaj je to, in pravzaprav Vam tudi jaz, ki sem vendar precej brihtna glavica, ne bi mogel odgovoriti, ako bi ne imel posebne sreče. Edino moji sreči se imam zahvaliti, da zdaj vem, kaj je in kakšna je „srednja stranka“ v Pobrežu. Sedel sem namreč zadnjič v kotičku neke gostilne v Št.-Vidu. Tam pri peči pa sta sedela dva temna možakacija, ki sta se šepetajo pogovarjala. Eden je bil moj prijatelj Tombah, drugi pa pobožni pater Peter. Vprašal sem ju: No, ali vaju zebe? Pasje dneve imamo, vidva pa sedita pri peči! — „Ja“, je mrmljal Tombah, „mrzlica me trese, odkar so me ti nehvaležni Pobrežani s tako ele-

gantno breco iz občinske hiše vrgli“. In pater Peter je prikalil, kajti tudi njega je zazeblo. Tiho sta se pogovarjala naprej; ali jaz sicer ne slišim travo rasti kakor Tombah, vendar pa sem čul. Tombah in pater Peter sta se kregala, kdo je kriv, da sta pri volitvah propadla. Peter je očital Tombahu, da je ta vse pokvaril, ker je cele vagone Plojeve „Sloga“ iz Ljubljane naročaval, da je v celi občini po brinu smrdelo. „S Plojevo firmo ne spraviš nobenega kužeka izza peči“, je rekel pater Peter. Ali Tombah zopet je trdil, da je Peter kriv poraza. „Ti si le pri babah agitiral“, mu je rekel, „zdaj pa imamo figo“. Končno sta bila tako razburjena, da bi se kmalu stepla. Jaz sem se že veselil, da bi pričelo pokati in rad bi vedel, kdo je močnejši. Tombah je prijatelj pohanil pišk in ima zato precej moči. Ali tudi pater Peter menda ne bode od lakote umrl. Saj ga imajo Pobrežani tako radi, čeprav niso po njegovem srcu volili. No, stepla se žalibog nista. Pač pa sta jokala, debele solze jokala; Tombahu postal je nos rdeč, Petru pa plavkasti. Jokala sta, da je celi studenec curljal po mizi. Meni sta se smilila in ponudil sem jima tabatjero, da malo pošnofata. In šnofala sta... „Hač-ha... a... č“ je nakrat Peter kihnil, da bi Tombah kmalu v omoredivo padel. „Hač-ha... a... č“! Šnofabak jima je glavo odprl. In nakrat se prime Tombah za nos: „Veš kaj, Peter, ljubi Peterček, veš kaj? Pišiva v liste, da je zmagala „srednja stranka“. — „Kaj pa je to? — „Nič, srednje stranke ni, ampak nekaj moravači; srednja stranka je torej najina tolažba.“ — In Peter je prikalil: „Prav imas! Srednja stranka! Ako nazuji brcejo kmetje z okovanim podplatom na konec hrbita, potem je to „zmaga srednje stranke“. — „Tako je“, pravi Tombah, „srednja stranka je najina blamaža. Samo to je, ljubi Peterček, — nikdo nama najine plavšarje verjet je ne bode“.

Iz spodnje sv. Kunigunde se poroča prav neprijetne stvari o tamošnjemu gospodu fajmoštru, ki gotovo ni poseben pristaš krčanske ljubezni in potrežljivosti. Tako je baje razpriznice čez tamošnje trgovine celo nedeljo zaprtle. Baje jih je tudi okrajnemu glavarstvu naznanil, kar mu seveda ni mnogo koristilo. Raz priznice je vpil, da trgovci v svojih prodajalnah med pridigo mladino kvirijo. Tudi naravnost neverjetne „spase“ zna ta fajmošter raz priznice delati. Neko deklev n. p. je pobožno in vse zamišljeno njegove besede poslušalo; kar nakrat pa pravi fajmošter sredi pridije: „Glej, glej, Tilči, tam pride Francelj!“ Nekemu dekletu se je zgodila nesreča. Ko je prišla zopet v cerkev, zasramoval jo je fajmošter pred vsemi farani in zmerjal tudi otrokovega očeta. Vsled žalosti je nesrečnica hudo zbolela, tako da se je moralno fajmoštra k zadnji spovedi prositi. Namesto pa da bi bolnico potolažil, rekel ji je: „Matere, ki imajo ledične otroke, so izgubljene, pa čeprav grejo k sv. Križu k spovedi!“ Radovedni smo, ako so tudi mnogoštevilne farovske kuharice izgubljene, ki imajo otroke s črnimi gospodi. Revezev fajmošter sploh ne more trpeti. Neka občinska revica je n. p. od fajmoštrove kuharice prosila staro kikljo. Fajmošter pa je revico lastnorocno iz farova vrgel. Celo grob ni meja za njegovo sovraščvo. Tako je p. kr. raz priznice zasramoval neko že dve leti mrtvo deklico... Vprašamo, ali je to pravo krščanstvo? Res, čuda ni, ako med priprostim ljudstvom vera pesa!

V Št.-Ilij sl. g. sezidali so si klerikalci s skupaj nafrehtanim denarjem neko hišo, ki jo imenujejo „Slovenski dom“. Otvorili bodejo last prihodnji četrtek. Upamo, da bode oblast preprečila vsako izzivanje in oškodovanje domaćinov od strani skupaj zbobnanih „orlov“. Drugače bi se domače ljudstvo proti prvaškim hujščakom samo branilo.

Kaplan Rabuzek torej res ni mogel prebiti, da ne bi časopisje o njemu govorilo. Ko ga je cerkvena oblast iz gotovih vzrokov iz sv. Barbare v Halozah v Gornjograd prestavila, mislili smo, da bode zdaj vendar enkrat mir, da bode fant pametnejši postal, kjer je v svojem življenju že toliko neumnosti naredil. Ali ne, motili smo se; vroča kri Jakeca Rabuza se še zdaj ni ohladila. Svoj čas je imel Rabuzek otroke prav rad; saj je znano, da je celo čez potoke skakal, ako

je opazil šolska dekleta pri kopanju. Zdaj pa je postal veliki sovražnik šolske dece. Pred kratkim imel se je namreč pred okrajnim sodiščem v Gornjemgradu zagovarjati zaradi prestopka po § 413 in 420 kaz. zak. Pretepaval je namreč nekega šolarja na neusmiljeni način. Sodnik je Rabuzeck na 48 ur zapora, odnosno na 20 K globe obsodil. Kazen se nam zdi prelahka. Požožni farani bodejo kaplanskemu pretepaču teh 20 kron kmalu skupaj znosili. In on — ali bode morda zdaj pameten postal? Ne verujemo, — Rabuzeck je že stokrat dokazal, da je nevzdravljivo bolan. Naši prijatelji bodejo že vedeli, kje da je bolan.

Fajmošter v Št. Vidu nas je hudo razveselil in smo mu zelo hvaležni. Zadnjič smo namreč poročali, da se na sejemski dan ni vršila sv. maša, kakor je bila to vse leta sem navada. Povedali smo tudi, da je prišel celo neki kmet v farovž in je prosil, da naj se vendar sv. mašo čita ter je hotel 4 K plačati. Omenili smo pa tudi, kakor je resnica, da so bili ljudje hudo nezadovoljni in razburjeni, kjer se ni maše bralo. In naše poročilo je g. fajmoštra hudo zgodlo. Preteklo nedeljo prišel je vsled tega na prižnico in je pričel — „Štajerca“ čitat. Potem je rekel, da mu je škof naročil, da se mora opravičiti. Priznal je tudi, da je bil nekdo pri njemu, ki ga je za mašo prosil. Ali dostavil je tudi: „Krone pa nisem videl“... Ja, ja, prijatelji, tako stoji stvar: ko bi fajmošter krone videl, potem bi se morda maša brala. Ali brez krone ni nič... Gospodu župniku bodemo odslej, ako mu je prav, vsaki teden „Štajerca“ prinesli. Upamo, da ga potem tudi vsako nedeljo raz prižnice prečita...

„Narodni dnevnik“ je kar obmolknil, ko je prišlo poročilo, da cesar ljubljanskega Hribarja ni hotel potrditi. Kar sapo je Spindlerju vzel. Pa je res sitno, da se cesar ne drži zapovedi tega lista celjskih prvaških doktorjev! Vprašamo uljedno gospode urednike „Narodnega dnevnika“, zakaj ne nadaljuje svojih člankov „Hribar in Ornig“. Ali se je morda tista denuncijantska duša našega opomina vstrašila? Spindlerja itak ne delamo odgovornega, kajti mož objavi takoj par „častnih izjav“, ako ga kdo prime. Ali tisti notorični ovaduh, kateri je avtor omenjenih člankov, naj stopi na plan. Nam je mož znan; dolgo

že vemo, kako zlobna in obenem bedasta je ta pokveka. In radi bi mu par stvari povedali, — zato pričakujemo, da „Narodni dnevnik“ zadržuje svoje obrekovanje.

Umrl je v zgornjih Hočah 17 letni veleposestnik sin Joh. Zebe na neki srčni bolezni. Lahka mu zemljica!

V sv. Vidu pri Ptiju se vrši v torek, 6. septembra živinski sejem. Vabi se kmete, da naj mnogoščitno pridejo in svojo živino priženejo. Pričakuje se namreč jako veliko kupcev. Kdor bi pa sicer živine v St. Vidu ne more prodati, ginal bi jo lahko zvečer v Ptuj. Kajti v Ptaju se vrši v sredo, 7. t. m. živinski sejem. Priložnost je torej jako ugodna.

Obkraden je bil Matija Farkaš iz sv. Andreja pri Ptiju, ko je nasproti g. Juga v Ptiju zaspal. Tat mu je vzel 1 uro (anker), 1 verižico in 1 steklenico žganja. Kdor kaj vede, naj nam ali pa policiji v Ptaju to naznani.

Požar. Pri Braslovčah pogorelo je več poslopj posestnikov Prisljan in Rojnik. Zažgali so otroci, ki so se v šupi z užigalicami igrali.

Tat. Pismonoš J. Arnuš v Podvinčah ukral je v Kureževi gostilni neznanec 212 kron denarja.

Nasilni rezervist. V Ptaju je rezervist Franc Pleteršek iz Beljaka v gostilni „Judennatzl“ razgrajal. Policiji se je upril in celo enega stražnika z vilicami ranil. V silobranu mu je eden stražnik prizadjal udarec s ploščo sabljo po glavi. Potem so nasilneža sodniji oddali.

Pazite na otroke! 2 letni Adolf Strelec v Ptaju se je igrал brez nadzorstva pri Dravi. Otrok je padel v vodo in utonil. Mrliča še niso dobili. Ne pustite deco samo k vodi!

Peklenski umor. V Polani na Pohorju izvršil se je grozni umor. 18 letna Marija Terpin in 19 letna Marija Žigart sta bili preje prijateljice. Žigart pa je dobila pred par meseci otroka. Vsled tega sta jo Terpin in njena mati zasramovali. To je ono tako vježilo, da je pričela okoli praviti, da sta jo Terpin in njena mati nagovarjali, kako naj otroka pred porodom proč spravi. Govorica se je vedno bolj razširila in je postala ženskoma neprjetna. Vsled tega sta sklenili, da spravita Žigartovo iz življenja. Mlada Terpin se je naredila bolana in se je vlegla v postelj. Njena mati pa je šla po Žigertovo, češ da naj ta njeno hčerkko obišče. Dekle je to tudi res storila. Kar nakrat pa potegne mlada Terpin revolver in ustrelj na Žigertovo, ki se je takoj na tla zgrudila. Potem je skočila iz postelje ter ji z vato zamašila rano. Stara Terpinka pa je šla po Žigertino mati in ji povedala, da je njen hčerkko pri njej v stanovanju kap zadela. Prestrašena mati pride tja in je kmalu izprevidila, da je bila njena hčerkka umorjena. Zavpila je: „Morilke, mojo hčerkko ste ustrelili!“ Ustreljeno so odpeljali v bolnišnico, kjer je umrla. Revolver je dobila Terpin od svojega ljubčeka, ki je drugi dan pobegnil. Morilki so odpeljali v mariborsko ječo.

Morilka iz ljubosumnosti. Posestnikova hčerkata Tropa v Rušah ustrelila je svojo 18 letno tovarišico Ciger. Zadnjo so umirajočo v bolnišnico prinesli. Morilki so zaprli. Rekla je, da je storila umor iz ljubosumnosti.

Pretep pri duhovski slavnosti. 28. p. m. se je vršila v Konjicah inauguracija novega arhidiakona, katere se je tudi mariborski knezoškof udeležil. Poleg tega je prišlo nad 40 duhovnikov. Ljudstvo je bilo mnogo tisočev v trgu. Nekateri od prvakov nahujskani fantalini pa so pričeli velikanske škandale delati. Domača policija jih ni mogla pomiriti. Zato se je poklicalo orožnike. Nekaj teh pijanih razgračačev so vtaknili v luknjo. Eden fantalin je pa kar divjal. Skočil je celo v orožnike. Vsled tega ga je eden orožnik v silobranu z bajonetom v nogu sunil in težko ranil. To so posledice vzgoje prvaških hujščačev, ki nesrečne in neizobražene fante le podivijo!

Veliki požar. Na Bregu pri Ptiju se je zgodil 29. pr. m. velikanski požar, ki se je grozivo hitro razširil. V hipu je stalo pet poslopj v ognju, od katerih se ni moglo nobenega rešiti. Tudi je jako veliko poljskih pridelkov in nekaj svinj zgorelo. Najbolj oškodovani so lastniki Faklešovega in Kodrovega posestva. Ptajska požarna bramba je bila takoj na lici mesta in je pridno pomagala.

V Trbovljah bilo je na Retju 10 oseb za-

sutih. Od teh so potegnili enega mrtvega, enega pa težko ranjenega iz razvalin. Ostali so se k sreči rešili.

Požigalec. Alojz Štrukelj bi imel iti „per šub“ v Zidanmost. Na postaji v Brežičah je pa pobegnil. V Černcah je hotel pri posestniku Francekoviču prenočiti. Vzelo se mu je goreča cigareta. To ga je tako razdražilo, da je v šupi zažgal. K sreči so ogenj hitro pogasili, Štruklja pa zaprli.

Cez stopnice padel je v Mariboru delavec Franc Žganc. Težko ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Tatvina. Železničar Alojz Marčič v Mariboru je v delavnici mesing kradel, njegova žena ga je pa prodajala. Obadva sta zaprta.

Cigani so že dalje časa v okrajih Konjice in Slov. Gradel prebivalce vznemirjali in kradli ter vložili. Vodila sta to cigansko banda brata Nikolič, ki sta 19. julija iz ječe v Lepoglavi pobegnila. Čez dan so se cigani po gozdovih skrivali, ponoči pa izvrševali svoje zločine. Prebivalstvo je bilo že grozno razburjeno in je uredilo nočne straže. Tudi je 40orožnikov cigane zasledovalo. Po noči obstrelil je neki posestnik orožnika Prosečnika; mislil je namreč, da pride tatovi. Orožnik je težko ranjen. Tudi orožniki so morali večkrat proti tatom streljati. Zdaj so zigani neznanocam izginili. Kmetje, pozor!

Iz konja padel je v Hočah neki fant iz Maksave. Bil je težko ranjen in so ga v mariborsko bolnišnico odpeljali.

Nezgoda. V sv. Petru na sveti gori se je v kamnoseku delavcu Ulčniku razprožila dinamita patrona in mu odtrgala prst.

Otok zgorje. Posestnik Lovrencu Dajnko v Lešju pri Žetalih je pogorela hiša. Zgorje je pa tudi triletni njegov otrok, katerega ni bilo mogoče iz plamena rešiti.

Deželni shod gasilcev iz cele Štajerske se vrši to nedeljo v Ptiju. Obenem bode praznovala prostovoljna požarna bramba v Ptiju 40 letnico svojega obstoja. Ob tej priložnosti prišlo bode v Ptju na tisoče požarnikov. Izostali bodo le oni, ki so se pustili od nezrelih prvaških fantalinov tako daleč nauhiskati, da se niso pridružili deželnih zvezri gasilskih društev na Štajerskem. No, splošnemu veselju ne bode nič skodovalo, da ti ljudje doma ostanejo. Zbrani gasilci bodoje kakor en mož svojo solidarnost in skupno mišljenje dokazali. Ostali bodoje zvesti gasilski zastavi. Mi Ptujčani in z nami tudi vsi napredni kmetje jim kličemo: Dobro došli, vrli gasilci!

Čast jima! Nedeljskega praznovanja 40 letnice prostovoljne požarne brambe v Ptiju se bosta udeležila tudi gasilci gg. F. Sarnitz in F. Kummer. Obadva sta od začetka sem, torej nepretrgano skozi 40 let člana te požarne brambe. Čast vrlima gasilcom!

Iz Koroškega.

Napredna zmaga. Pri občinskih volitvah v občini Dellach so zmagali naprednjaki v dveh razredih. Za župana je bil izvoljen naprednjak G. Rauter. Čast volilcem!

Prevalje. Piše se nam: Pred par tedni je umrl tukaj znani pošteni delavec Smodej. Pogreb je bil obilno obiskan. Ko prinesejo truplo ravnega na tukajšno pokopališče in hočejo položiti ravnega v hladno zemljo, je bila jama premajhna. Postaviti so ga moralci celo v grobu na noge, teptali po hišici ravnega, da je bilo prav grdo; vse vklip nič ni pomagal; zakrili so njegovo truplo z zemljo in mogoče, da je z en pol metra prsti pokrita truga. Kdo je pa tega škandalu kriv? Tukajšni privandroni mežnar Kramolc, kateri se pusti prav dobro plačat, dela pa ne stori, in ako ga stori, je to delo tako pomanjkljivo, kakor delo otroka. Skozi to je začelo ljudstvo godrnjati in prišlo bi bilo skoraj do pretepa, ako se ne bi bil skril kaplan Štritov v cerkev. Na pokopališču je kaplan ugajanjal svojo znano politiko in razburil ljudstvo tako, da so takoj skupaj stopili, popihal jo je Štritov v cerkev in ga ni bilo več videti. Škoda da ni prišel na dan, dobil bi jih po kranjskih kosteh za svoje žive dni! Ni se čuditi, da ljudstvo pljuva na cesti pred njim; prav se mu godi, njegovo postopanje je potem, nihče ga ne pogleda več, vso čast je zgubil, in kdor ga vidi, vse vpije „Hetzpfaff“, ja šolarji, katere je psoval „satan“, „hudič“, „rodečnik“, „socej“, vse ti vpijejo „Saupfaff“.

Das Rosegger-Denkmal in Jägerndorf.

6 metrov visok in narejen večidel iz šleziscega granita. Čuje se, da je neka podijavljana topla krasna spomenik poškodovala. Ali poškodbe so zopet popravili. Tako častite velikega ljubitelja kmetskega stanu po celem svetu.

